

**őáléőáúíóÁFővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.254/2019/6.**

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2019. év december hó 10. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Balassagyarmati Törvényszék 9.B.96/2019/7. szám ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

A Balassagyarmati Törvényszék a vádlottat - a 2019. év augusztus hó 29. napján megtartott előkészítő ülésen kihirdetett 9.B.96/2019/7. számú ítéletével a Btk. 164. § (1), (2) bekezdés szerinti testi sértés vétsége és Btk. 164. § (1), (8) bekezdése szerinti testi sértés büntettének kísérlete miatt - halmazati büntetésül - 2 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, rendelkezett az elkövetés eszközének elkobzásáról és a bűnügyi költség viseléséről.

A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész a büntetés súlyosítása, a vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében fellebbezést jelentett be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.713/2019/3. számú átiratában az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a büntetésnek az előkészítő ülésen elhangzott indítvány szerinti mértékre történő súlyosítását indítványozta, míg a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 598. § (2) és (4) bekezdése alapján tanácsulást tartott az ügyben, figyelemmel arra, hogy a jogosultak az arról szóló értesítés kézhezvételét követően nem kérték nyilvános ülés tartását.

Az ellentétes irányú fellebbezések nem voltak alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 583. § (3) bekezdés) a) pontja alapján a fellebbezés irányára figyelemmel az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (3) alapján kizárólag a kiszabott büntetésre vonatkozó részében bírálta felül.

Az érdemi felülbírálatnak nem volt akadálya, az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, az ítéletábra a Be. 607. § (1) bekezdés szerinti megszüntetést, illetve a Be. 608. § (1) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezést megalapozó okot nem észlelt.

Az ítélet táblája az iratanyagból megállapította, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen alkalmazta a Be. 562. § (2) bekezdését az ítéletének indokolása során. Az ügydöntő határozat indokolása a vádra történő utalást, a tényállást, annak minősítését hiánytalanul, a büntetéskiszabási körülményeket szinte teljes körben tartalmazza. Az ítélet személyi részét annyiban szükséges kiegészíteni a vádlott

előkészítő ülésen tett nyilatkozata és erkölcsi bizonyítványa alapján, hogy nőtlen családi állapotú, eltartottja nincs, a Nézsai Önkormányzati Hivatalnál havi 52 ezer forintért dolgozik. Büntetlen előéletű. Utóbbit az elsőfokú bíróság értékelési körébe is vonta, annak tényállásbeli rögzítése nélkül.

A kizárólag a büntetés kiszabására vonatkozó ellentétes irányú fellebbezésre figyelemmel a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése és az 591. § (2) bekezdés a.) pontjában foglaltak alapján korlátozott, így az ítéletábra nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, jelen határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a terhére rótt bűncselekmények jogi minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlott javára és terhére szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket. Az ügyész jogosan tett indítványt annak a tényezőnek súlyosító körülményként való értékelésére, hogy a vádlott indokolatlanul intézte a támadást a sértettek ellen. Ellenben az elsőfokú bíróság kisebb súllyal értékelte a bűncselekmény kísérleti szakban maradását. Így lényegében a büntetés kiszabási tényezők súlya összehatásukban nem változtak.

Az ítéletábra nem osztotta a súlyosításra irányuló indítványt, egyetértett a kiszabott szabadságvesztés mértékével. A vádlott életkora mellett már a büntetlen előélet a kísérleti szakkal együtt értékelve nem indokolja a középérték alkalmazását, az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés tetтарыos és alkalmas a büntetési célok megfelelő érvényre juttatására. Alkalmas az elkövető visszatartására, a tárgyi súly kifejezésére és megfelel a büntetés generális preventív céljainak is.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéletábra nem látott törvényes indokot sem az ügyészség által indítványozott büntetés súlyosításra, sem pedig a védelmi indítvány szerinti enyhítésre. Az elsőfokú bíróság büntetés kiszabással kapcsolatos indokai helyesek, így nem voltak eredménnyel támadhatóak.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéletábra a Balassagyarmati Törvényszék ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése alapján megtartott tanácsülésen a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2019. év december hó 10. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Patassy Bence s.k.
bíró

A Balassagyarmati Törvényszék 9.B.96/2019/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság 1.Bf.254/2019/6. számú végzésével 2019. év december hó 10. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2019. év december hó 10. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő